

രാഗം: ദർബാർ - താളം - രൂപകം

വന്ദനമേ ദേവ! തവ വന്ദനമേ

വന്നിങ്ങലമിന്നും കൃപ തന്നീടുകമന്നാ! തവ-

- 1 നിന്നുടെ സന്നിധി തന്നിലണയുമീ
മന്ദരാം ദാസരെ നോക്കി കൃപ
തന്നടിയാരുടെ വിന്നതയാകവെ തള്ളിടേണം സ്ഥിരരാക്കി
ചിന്നീട്ടിഹ നിൻ രുധിരം മന്നിച്ചു മഹാ ദുരിതം
വിണ്ണിൽ സ്ഥിരമാം നഗരം തന്നിങ്ങിതിലെന്തപരം-
- 2 സത്യാത്മസേവകർ ചേർന്നു നടത്തുമീ
ഹൃദ്യസമാജമിങ്ങെന്നും-വള-
ന്നത്യന്ത ശോഭയോടിദ്ധരയിൽ പ്രഭാ
പൂർത്തിയരുളുവാനിന്നും
വർദ്ധിച്ചൊരു നിൻ കൃപയെ യർത്ഥിച്ചു; ശമം ഹൃദയെ
വർദ്ധിപ്പതിനിസ്സമയേ ശ്രദ്ധിക്ക സുതാർത്ഥനയേ
- 3 അന്യസഹായമില്ലെന്നർക്കെന്നിഹ
നന്നായറിഞ്ഞീടുവാനും-ഭൂവി
തന്നിടും ജീവിതം നിന്നുടെ സേവയിൽ
തന്നെ നയിച്ചിടുവാനും
നിൻ സൽകൃപ നൽകിടേണ
വിർണ്ണാർക്കണി ഭൂപമേണ !
തിന്മകൈതിരായിരേണ വൻപോരിടുവാൻ വരേണ-
- 4 യിസ്രയേൽ മക്കളെ സീൻമരുഭൂമിയിൽ
താങ്ങിനടത്തിയ ദേവാ! ദുഃഖ
മിശ്രമാം ജീവിതം നീക്കിയെന്ന കനാൻ
നാട്ടിലയക്കേണ യോവാ!
യോർദ്ദാൻ ജഡ വൻനദിയെ മാറ്റീടുക, സൽഗതിയേ
ചേർത്തീട്ടഹ, ദുർച്ചിധിയെ തീർത്തിടു സഭാപതിയേ!-

K.V.S.